

Köy Düğünü Safiye 5 Dünür E

– İ.ÇELİKLİ · 22 Kasım 2013

gı! bu gelin gelince file bi gatmer edivimemin bi
gaşşık gavını, topalak-mopalak, dığan çöreği,
get ordan gökgörmedik, hasis-gısmıklar sizi
evel-evelden avcınızı sıkır dışını yalarsınız zati”

“-ederiz etmemiyiz hiş gonşu
emme hinci Allahları var, işde yüzü
yanında deyviren de gıybet olmasın

işdee yüzü..
“gakıvıralım, edivirelim
bişirip-daşırıp yeyelim
yaykayalım-yüyelim
gezelim e(ğ)lenelim
iki gonu-gonşuya gedelim” demezler..
dışinin yanı gever dururlar
gocası da
o(ğ)lu da öyle valla
oturdukları yerden gakmazlar
lök gibi oturudurullar

gocası da ö(y)le kendi de
bişiy etceğ ossunnar, iki sahat düşünürler
alsam mı almasam mı, etsem mi etmesem mi
barnaklarının ucuynan
yeriz deye ödleri gopuyo valla
yesek mi yemesek mi
mıymıylar anam, ben neyden?

hurdan iki sunum bişi yeseler..
o da yalvara-yakara
“ay teşekkür ederim”,
“yiyemicem artık”
ihı yüzü, yalan desin, yalanısa
kendisi de öyle, gocası da

çoluk-çocuğu da
yeme-işme marakları yok hiş valla
bi ekmek alılarımış, iki gün gederimiş
biz burada her öyün yerine göre
gişi başına dört ekmek yeriz.”

...
“-ötekinneri ki olsa, gızıkinnar
ya elinde bişi vardır dıkınır
ya ortalıkda görünmez “ayak yolu”ndadır
görsen bi, daşı kemiri
gıtlıktan çıkmış gibi, zufraya sığırcık gibi üşüşür
siler süpürür
ne veri(r)sen öğüdür
Allah bir hakkı uçun “tokun”
“doydum”, “ı-ıh yemecen” dedikleri
vaki değı(l)

..
höyle geliler deee gederken bile baksan
ne bulu(r)larsa dolduru(r)lar
eşgisini, turşusunu, peynirini, dolazını
börülcesini, haşgaşını
eciğini, cücüğünü
“sana galdı mı”
“gaş senin de varmıydı” deye
sormağ aklına bile gelmez inan ossun!
bunnara içcık bişi(y) guyvusam
davşıyamayız,
ağır olur,
yimeyiz zebil olu(r)[1]
içime ilitmez, boğazına durudu(r)
yemez, işmez deynek gibi
goduğun yerde sorudur durur”

“-aşk olsun anne,

..
yemez olur muyum
ayy istemem yeter abla!..
biz de her şeyi yiyoruz ama
tertemiz, mevsiminde vaktinde!...

hatda vaktinden evvel kışın bile”

“-hemi de.....

yeyonuz-içiyonuz-geziyonuz da
illem ahlak-asalet,
sonura ne bilen mini felen keyyollar
neneyen, Allah m(uh)afaza,
hep soracağmış onarı Allah Taala!
Musa Hoca annadivısın da
dinlen bii!,
geeet Allah mafaza..”

...

“-açık yerlerinden yakacağmış Allah”

“-aşk olsun ben çıplakmıyım”

..

“-o içinde varısa”

“-valla onu-bunu bilmen de

Canab-ı Allah gadın gısmının saçının teli değı(l) de
var ya elinden maada[2] bi yeri gözükse
“Yövmül Gıyamet”de gadak cayır cayır yakacan” demiş
Musa Emmi deyviriyoo daaa
Alla(hı)m günah yazma
Allahııım Mü’(k)min gullarını
azametinden sakla Ya Rebbimm!!
..”

“-hemi de

eyi dedin, hoş dedin
bek güzel söyledin
hepiciğini aldım gabil etdim de

.....

ay Güssün

hinci ben bite(k)cik gızımı göz göre-ğöre
nası vere(yi)n şe(h)er yerine”

“-gı Kevser senin gızın değı mi”

“-amaaan onun gününü mü gördüm

ay bacım

o çocuk ben çocuğudum
ne bana sordular ne ona

“yerler yeyesice gayınnam “hı” dedi
verividik getdi
bide çoluk-çocuğa garışincaklayın
el oldu ğetdi valla
evi ayrı,
yolu ayrı
hiş bizden gibi ğelmez zati..

bayramdan bayrama
değilise gelmez
evi ayrı, yolu ayrı,
gapısı pacası ayrı
her dağın kendi dumanı
para isdeyceklerinde sorarlar hatırımızı
hiş senin de derdin mi var demezler
eh ha neneyen dirlikleri eyi ossun da”

“-peki! Safiyeyi köye verisin de
..
şehire göçerlerse”
“-ee o başga, o nasip meselemesi,
anası gızının tahdını yapar, bahtını değı(l)
ne demişler
“nasibise geli(r) Çinden-Yemen’den,
nasip değilise demiş,
ne gelir elden”
“-evet illa nasip Ahmet de hep söyler bu atasözünü”
“-ıramatlık bobaca(ğ)zım da”

“-iki ğün sonura ilenmeye gakarlar
“ana beni neye verdin yabana
köy içinde vereyidin çobana”
deye türkü yakarlar

.....

“-hemi de daa güçcük halası”
“-on altı yaşındayın”
“-onbeş sayılı(r) ta(h)a yeni basdın!
..!

gak gı! hurdan eşşe(ği)n eşşek sıpası”
“-ıramatlık bobam da analığı mı”
“-hemi gız gısmı öyle her ilafın içine ğirmez
anandan evel ahıra ğirme bakayın”

“-yalan mı söyleyuru canım”
“-mekdapdan çıkalı beş sene oldu”
“-dört!”
“-hemi de güccük mü canım
gızın yaşı sorulmaz
esgere mi ğetçek Alla(hı)sen
bizim zamanımız da.....
onaltısı’nda ana bile olunuyodu
..
valla”

“-zaman değiştı artık
Ahmet’in dediği gibi
zaman sana uymayacak
sen zamana uyacaksın”
“-doğru demiş valla”

“-Ahmet erken evlenmeye de karşıdır”
“-ıramatlık bobam beni nişanladığında
ombeşimde yoğudum daha”
“-Ahmet köy adetlerinden nefret eder
aklına geldikçe kız kardeşleri
iştahı kaçır, kahreder, küfre girer”
“-boş verin hinci geşmiş”
“-ıramatlık bobam da
gepeğenç gelin olmamı isdemeydi
benim uçu da “daa çocuğudun” deye
yanardı içi

emme analığım, gudurasıca
usdurası içindeydi
“senden güccük ellerin gızları
çoluk-çocuğa garışdı” deye
zokurdanır duru(r)du

ettiğime duttuğuma kırk mahana bulu(r)du
üzmez-kesmez ha bire söyleni(r)di
oyusa da(h)a bobama sarılalak yatardım
da(h)a aklım ileri-geri ermezdi
böbekler kendi doğuyo sanırdım”
“-le havle vela.. töbeler töbössun”

..

“-hetda varyana gelin alımı gün
beklerkene uyuya galmışışyın da!
bobam ıramatlığın o bakışı dert oldu içime
gözümün öğünden getmez hâlâa”
yüzü-ğözü bomboz dondu da, boğazına düğümlendi
gözlerinden siğim siğim endi
“isdemeyosan vermeyen yavrım” dedi
ben ne bilirin isdemeyi
isdememeyi,
dügün olmuş, bitmiş
adamlar o gakak borca girmiş
“nasip” dedim,
“bobam nere keserse ganım ora akar”
ne demeğise, çocuğun taha yahu,
huncucuk çocuk ne anlar
eletdiler bi at arabasıyanın,
godu-ğetdi vardılar
hoca güyeyi içeri gödu ya ben uyuklamışyın

bakdı gördü herif, olmadı, neyeyse
adam dışarı çıkıp gayınnam gile
“bana çocuk mu alıvıdınız yahuu
avıtcan mı bunu”
deye” söylendi
“-töbe töbee
saklısı gizlisi eşkere”
“hankımızın düğünü düğün oldu kiy ne”

“-Ahmet de;
kardeşleri aklına geldikçe sinirlenir
kayınbabam
nasıl olsa “hayır” der diye

Ahmet'e danışmadan bile
veri-verivermişler işte
ama şimdi çocukları mı okuyacak,
"dayıları ilgilensin",
kızları gelin mi olacak,
"dayıları bilsin"
iş işten geçtikten sonra
akıllarına geldi Ahmet
Ahmet de şaştı ne yapacağını
her sene düğüne geliyoruz
her gelişde altın bozuyoruz
tatil bile yapamadık yıllar yılı
gelin oluyorlar da sıkıntıları bitiyor mu"
...

"-olmadan gedesice
Gundallı adeti anam
olmadan gedesiceler
o(ğ)lan-gız beşdeyken nişanlanırmış
şadetnemesini alanı gelin ederlerimış
onbeşi bulan gıza
-evde galdı- dellerimış
gün alsa on altıdan
eyi bellemezlerimış
adetiniz batsın"

"ıramatlık babam da sevmezdi onarın adetlerini"

[1] zebil olmak : ziyan olmak, telef olmak, sefil eden zarar, heba olmak

sebil : bolluk, karşılık beklenmeden dağıtılan su

[2] maada: bunun dışında, bundan başka, bundan gayri